

Sanatori del Puig d'Olenya, Centelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA, 15 de juliol del 1887

dijous

Estimat Dr. Rovira: avui he sigut
jo la infidel; no t'he escrit tot i
que he anat caminera allà. He
sortit amb ganes de fer-ho, encara un
pò amb la samia intenció
de descançar. Li que yes de l'àcula,
no perquè tingués cap ganes de mire,
li els dientz que ben poc em crida
veu. Però he pres el meu rellotge de
fa uns quants dies, i meu observatori
i en passar revista de la vall m'he
trobat que estaven seguit als camps
que tenia ben bo tota mena. Ben al
meli: que voltaava he trobat una
tal voluptat que m'he deixat aus.

per complet als braços de la meva
folla fantasia. M'hi trobava tan bò,
tan contenta que no ho fet en el seu
petit espai per desesperació; ho diria
gat a plorar a allí hi d'un riuquet
rosa. Sié li volo fer mi socia!

S'una nit hauria baixat a fer el
trobost amb aquells homes, en dolio
per quella paixista amagada donera
una garbera; hauria griat de res
aquell toball tan blau que devia
dir amagada una llançonista que
espantaria a un gos famoleig. Hauria
fet questa canicla al barral i
després amb la pauca pluja de més
elles hauria migut de nou cap a
les molles, amb una cara molt seix
i un posat més fixat que el
costum. En passar davant en,
hauria fet una reverència: "passa-ho
bè senyor Brissus" i en hauria qua-
ndat tota la reverència que tu no
te poguesses fer el maliciós que jo. Per

Sanatori del Puig d'Olenya, Centelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

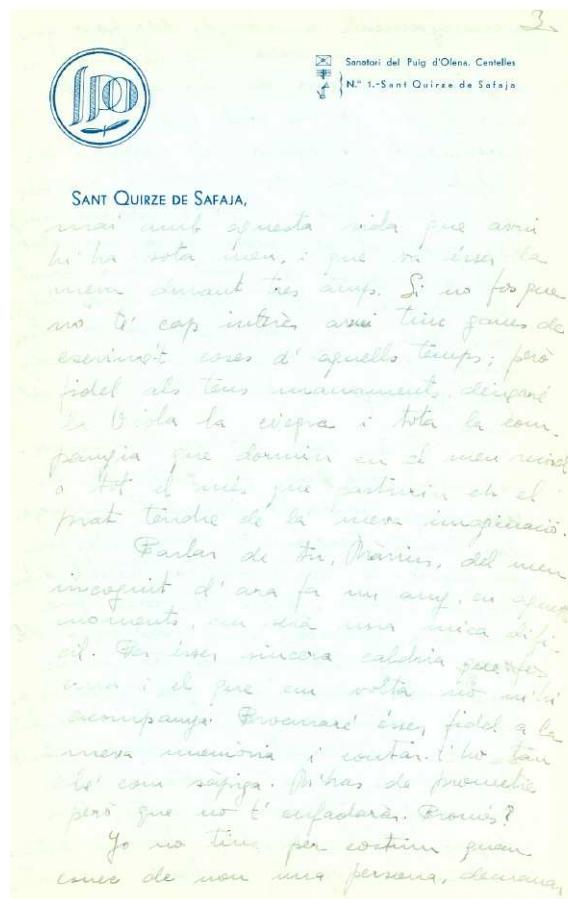
io et puc fer envegesques. Yo tants
n'he hagut de quedar amb les gaies
i contentar-me amb satisfacer els meus
ulls i les meves orelles. se tracte en
tot, sejava cosa envegesca fins
pina. semia esser el més poveret
dels tres regadors que encara matant
les pobres espigues al començament d'una
temporada nublada i trista. wo ho
he trobat del cas però respectivament
amb qui treballa més que jo he
aguantat les pures folles que tenia
de posar mi hi jo i cantar, cantar
ben alegré perquè el potiri blat no
es sentís tant del mal que li feien.
Ah! però mi ho veigut, i així que
havé abandonat la feira per les blan-
dícies ole la castella he cantat tant

com el cor m' ha demanat. Feia
molts de temps que no havia escritat
com avui, tan contenta, amb tanta
il·lusió. He baixat tot contentant, tan
de pressa, que he fet el camí amb
la mitat del temps dels altres dies.
Tenia el cor llengot; i les canyes pel
que es ven!

Però Primus! S'una culpa històri-
ca que tinguis ganes de parlar? Ara
en sentiu una nica garsa, com a
quells velles de qui parlava en Joan
recorral.

16-VII-87

— El meu continuad des d'abans ho
demanant la bona Sofia havia volgut
dir-me algunes històries, tan bon
i estupis que no m'ho deixaven dormir,
i encara des van passar dos mesos des que va
deixar. Tots temps, no puc res-
de t's. El camp entera és a mig se-
gar i ja tempten els més dels han-
guntats les capes. Ara hi que són
molt durs del Salvador, d'hanga
que s'agafen, no un homenatge

ensenyaments a ningú. els pocs que
t'entrenen persona, pel que veus
dijeriu com després de dir als altres
sint perau jo he estat que el seu tre-
ballament s'afira al meu, i he
trobat en ella les qualitats que així
que deuen tenir aquelles persones amb
les quals et complaix una amistat.
Ha conegut per part meua noul-
ta rapida; moltes vegades creu del que
creu que deu ésser; però de la conei-
guda al finesta hi ha una distància
que quanquera aut molta més sal-
ma.

Gran vaig tornar després de
la mort del Pare, pel qual va fer
més anys venia terriblement amargada.
Quell traspas, la coneguda que
va seguir-lo, la malaltia terrible d'Edu-
ard, el bilitat, eren totes coses que
no em deixaven un moment de
~~apartar~~ Vaig estar quasi tres mesos
sense voler venir més que aquells a
qui jo estimava: la Maria i els fills
de la meva cunyada no sentia tant
el dolor de veure'm sola i trista,
per comparació amb els altres tan
alegres, tan amics tots. Encara estaven
redosa en aquell ambient que allò

Sanatori del Puig d'Olenç. Centelles
N.º 1. Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

de curar-me, mi'anava crispant
més els nervis, però en dies et
vagi venia per primera vegada. En
aqueell dia que et vaig contar una
veint en les nostres converses a la Dr.
blotter en que vaig tenir l'atac de
peleria tan terrible; en que vaig fer
molt de pensaments, etc. fins conta
tu afortunat mortal que tens, encor
ra el tan Pare. Aquell acta tan que
avui encara mi' emociona, aquella
abracada va trencar tots els meus tan
propòsits, va desfer tot el que era.
Siun havia aconseguit a copia d'espri
os i més espresos. Dic inicial que mi
tissia perquè si no era com els altres
no hi volia viure per haver-ne de no
fir. La clau, enqüà cada vegada que
sentia d'en nou et'mava el
cor i em despierem les llarganes. Yo sé
que era rauçor; que que no, però era
curiosa i això en molt bleg. De tots

tava però no la podia veure. els pensos
ja em feia vergonya, ja; la prova ho
feca no en vaig dir res tot i que en
tirar ho sabia pugnà estaria tancom en
aqueell dia. tan passar els mesos, i
jo no coneixia res de tu més que que
ella havia anat a la teva casa i que
era indiferent peran passaven per no
tar la teva galeria. Et mirava, però no
em fixava cap gència, entre tots i feia
havia quebecer que mi allunyava.
els dies pas per estos contrets de
veneu! al llit; però ni era un altre
jocant que no baixess. els t' estimava
gencs, en my molt.

Et vaig venir algunes vegades abans
de baixar definitivament. uns d'ells
a la sala del cinema. Hi havia la
teva tia i vaig parlar amb ella. Va con-
tar-me bona cosa de la teva malaltia
i de la teva vida d'abans, de la teva vida
de família. Yo sentia que per moments
me pujava un encapçalament de ve-
gonya, no sabia on posar els ulls
i estava angusissa com no pot ser
dinar. Sobre tot ja es comprenguer més que
el que havia fet era molt mal fet; per
ells vaig tenir com de dir-me res en
quella temporal que t' estimava amb una
tan gran tendresa. Et vaig muntar ole

5° -
Sanatori del Puig d'Olenya, Centelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

llavors ençà amb més justícia.
Les banyes mentre jo era fora; ha
sia anat a Barcelona per les i gràcies
dies i m'havia pres quan un dia.
Sorvant aquells dies en Siurra va fer
més nines moltes hores bones i en va
preparar per tornar sola al Santuari
on ja no podia esperar la companyia
de ningú perquè coneixia prou els
companyys per no esperar me el joc
a mi en fa felit. Maria mort en
Miquel. La Maria tenia la seva famí
lia que absorlien les hores que abans
en dedicava. Vaig veure resolta a no
més tenir el cos aquí. L'espírit que
altres causius més abellidons. Y en a
questes condicions ens van conéixer. Que
no tenia rebels per tu; et mirava amb
més respecte perquè et vaig veure clarament
de com et vivia al llit, una nica
avergonyida. El home tingut aquell sen
timent contra tu. Però no pensava fa-

que mai de l'arribes a confessar, tot v
que quan sé que he faltat no et
transmilla fins que me l'he fet de
sobre davant de la víctima.

Després... recordo que m'acuerda
de les de galeria un dia van sortir car
a terra. "Es tempat?" va dir dema-
nar a les companyes que et coneixien
més p'p. "Uf! no pens!" Sembla molt
tapat, i es més sorbet!" van contestar
me. "Es un noi molt estafador, sem-
bla m'que matatge; tot estranyot.
no diu quan res. A mi m'agradà
fers" — Eso va passar n'unes, em
vaig pregar aquella impressió bon que
adverta però sense fer-me matar ca-
bal perquè si per experiència que inv-
olucra gens en matança de justes.
Jo també sóc molt estranya per ells!
Un dia et vaig sentir a la biblioteca
que no crec pas que més d'una dotzena de mots. Jo estava lle-
gint i no et veia però el tenia llida.
Tentarem no es podria confondre. "Jan-
matge, vaig pensar, no és pas el
que diuen. Prou total més ell sol
que tots els altres plegats." Quo en vaig
fer mi cabal, tots passar i interior-
ment et vaig afgrair que fossis com

Sanatori del Puig d'Oleno, Centelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

mes. Després... poc a poc vaig seguir-se i cada dia trobava en tu una cosa que em complaia. Mentre començant escoltant, després et vaig mirar, em un sentit molt figuratiu; vaig buscar la teva companyia en l'higiene sentit, i et vaig estimar. La resta fa la naps.

Eso és escrivint més, aviat. Ha confessat a la resta pudent per deure, o per un altre dia. Saber no em creràs però hi ha escrit d'haver d'escriure aquests dies. Tinc tanta por que em prenguin per una ridícula i per això, vegis que no val la pena de tenir una meva mina d'afecte que em posa molt trista; però no et n'et satisferàs. Sois avis: em de testes?

Adins Mariano; res d'una ofada.

Miret

T' envio "Cimbalí": i del Dr. Figueres; per tant, en Y la me d' Ixelles. Jo estic llegint dues coses i m' i no tinc temps per conveigar cosa tercera. Regeixi la Sa Exaltació, que dues fin, i per antiodit la fata de jocada" la coneix? AMAZ 30 1950 TIRAC